

Verontwaardigd over de verontwaardiging.

Ik begrijp niet hoe pers en politici zich verontwaardigd kunnen voordoen over de aanslag in Londen of de herdenking voor verleden jaar, of over de steun die terroristen en IS krijgen bij hun gemeenschap.

Lieten ze in ter zake "weeral" een moslim schrijver aan het woord die de bal volledig mis sloeg maar toch heel zijn verhaal zonder onderbreken mocht doen, hij had het verontwaardigd over de beschuldigingen dat de moslims dansen als er een aanslag gepleegd is, wat niet zo zou zijn.

Van 1997 tot 2011 woonde ik op de Turnhoutsebaan in Borgerhout en keer op keer als er aan aanslag gepleegd werd door Al Qaida, Hezbollah, Hamas of consorten, moesten we de rolluiken afdalen voor de honderden uitbundige een feestvierende jongeren die met Palestijnse of aanverwante vlaggen door de straat liepen, gooiend met stenen naar alles en iedereen die er niet-moslim uitzag. Voorbijgangers, auto's, brievenbussen, vuilbakken, winkelramen en ramen van voorbijrijdende trams vol angstige mensen, alles wat breekbaar was moest er aan geloven (het glas in mijn eigen voordeur 3*, mijn wagen 7*).

De aanslagen van 9/11 heb ik zo niet eerst vernomen via de media, maar door het tumult en gejubel van victorie kraaiende en feestvierende jongeren op straat. Sirenes hoorde je pas als de straat leeg en als één grote vuilnisbelt werd achtergelaten, de media zweeg in alle talen...

Dezelfde leegte was terug te zien in de ogen van autochtone, maar ook allochtone ondernemers en bewoners die bij gebrek aan beter zelf voor de zoveelste keer begonnen aan de schoonmaak en aan het helen van de diepste wonden.

De littekens bleven... Zo was het keer op keer -en is het

misschien nog steeds-, bij iedere aanslag op onze samenleving, (of als de Rode Duivels een voetbalwedstrijd verloren hadden n.b.). Waar zit de sympathie en de bereidheid om te verbinden en te integreren t.o.v. een samenleving die jaarlijks miljarden pompt in de integratie en opleiding van een allochtone gemeenschap die uit eigen beweging naar hier is gekomen.

Groot is dan ook mijn verbazing als ik hoor spreken van een 'verontrustende scheur in de samenleving', serious!?!?!

Als er al bijna 500 strijders naar Syrië zijn vertrokken, weet je toch dat er minstens een tienvoud om diverse redenen niet is vertrokken, maar wel diepe sympathieën koestert voor hen die dat wel doen! Wat is daar ooit tegen ondernomen?

Wat is de straf op het uiten van steun aan IS op sociale media, op het uitschelden en bedreigen van vrouwen die met ontblote benen, schouders of haren over straat lopen of op het verbaal of fysiek uiten van homohaat? Hoeveel gevangenisstraffen, boetes of verplichte re-integratiecursussen zijn daarvoor al uitgesproken? Kan iemands nationaliteit hiervoor al worden ontnomen?

Het is niet onze keuze om in oorlog te zijn met IS-islam, maar wel hun propaganda.

Politici; als we in oorlog zijn, voer dan ook dringend een oorlogswetgeving in en beschouw sympathie voor IS als collaboratie. Bestraf collaborateurs zoals dat al eeuwen gedaan wordt en nog wordt gedaan t.o.v. o.a. nazi's en vooral Vlamingen.

IS is geen haar beter: behandel hen dan ook niet beter! En alsjeblieft, gedraag jullie niet alsof dit nieuws is. Dank.